

FILOZÓFIA

1.sz. kamra

A Szuverén Egész élet-alapelvei.

Az entitás-modell megalkotásának célja, hogy biológiai eszközök révén új rezgésmezőket fedezzen fel, és a felfedezés folyamatának eredményeképpen a megértés és a megnyilvánulás olyan új szintjére érjen, melyet úgy nevezünk, hogy Szuverén Egész. A Szuverén Egész az entitás modell legteljesebb kifejeződése a tér/idő világokban, és a legjobban közelíti meg a Forrás Intelligencia képességeit. Annak az entitásnak a természetes létállapota, mely a fejlődés/megváltás modell, és Forrás Kódja aktiválásának segítségével kiszabadult a Hierarchia ellenőrző hatása alól. Ez a képességek azon minősége, mely már akkor be lett ültetve az entitás modellbe, mikor azt az Első Forrás eredetileg elgondolta. A tér/idő világok minden entitása az átalakulás valamely stádiumában van, és előbb-utóbb mindegyik eléri majd a Szuverén Egész állapotát, Forrás Kódjának aktiválásától függően.

Az átalakulás élménye által tudatosul az, hogy az entitás-modell képes hozzá jutni a Forrás Intelligencia információihoz, és hogy az Első forrás információi csak a Szuverén Egész entitás-szintjén érzékelhetők. Más szavakkal, az emberi eszköz, biológiai, érzelmi és értelmi képességei ellenére nem tartalmazza a Forrás Kódot. Arra sem képes, hogy begyűjtse ezt a szabadító információt – ezt a csodás lehetőséget, hogy hozzáférhessen a Minden Ami Van tudásához. Az entitás az, mely a Forrás Kód aktiválásához vezető út, és az eszköz is egyben, mely lehetővé teszi a szuverén entitás és az emberi eszköz integrációja révén az átalakulás élményét.

Az átalakulás során tudatosul, hogy az érzékelt valóság nem más, mint a Forrás Műhely, egyedi formákban megjelenve. Tehát, hogy a Forrás Műhely és az érzékelt valóság elválaszthatatlanok, mint a szél és a levegő. Ez az összemosódás csak az átalakulás élményén keresztül érezhető meg, mely semmihez sem hasonlítható a tér/idő világokban.

Voltak a földön, akiket meglegyintett ennek a szélnek az enyhe fuvallata. Némelyek felemelkedésnek nevezték; mások olyan neveket adtak, mint felvilágosultság, látomás, megvilágosodás, nirvána, kozmikus tudat. Bár emberi norma szerint ezek mély élmények, ezek csak a Szuverén Egész kezdeti rezzenései,

hogy fokozatosan alkalmassá válva felelőssé válik, és megérezze létezésének távoli lehetőségeit. Amit a legtöbb faj a legvégső üdvösségnek tart, az csupán a Szu-

verén Egész halk suttogása, melyben arra nógatja megnyilvánulásait, hogy kussassák jobban létezésük gyökereit, és egyesüljenek ezzel a határtalan és formánélküli értelemmel, mely mindent betölt.

Az átalakulás élménye annyira kívül áll az emberi megértés lehetőségein, ahogyan a csillagokat sem lehet a földről megérinteni. Láthatod őket, de kézzel nem érheted hozzájuk. Ugyanígy, halványan elképzeld ezt az élményt, de csak a testeddel soha nem fogod azt átélni. Csak az entitás képes azt elérni, mivel csak az entitás teljességében létezik a Forrás Kód. Ez a teljesség viszont csak akkor érhető el, ha az egyéni tudat megszabadul az időtől, és képes saját magát az időn kívül szemlélni.

Mégis, az emberi eszköz nélkülözhetetlen az átalakulás előmozdítása érdekében, és hogy elindítsa – mint egy metamorfózist – a formával rendelkező egyén Szuverén Egésszé való integrálódását. Ez az entitás megjelenésének és érzékelésének új fokozata, mely akkor aktiválódik, mikor az entitás a Forrás Műhely valóságát meghatározó alapelveket magáévá teszi, és ugyanakkor a fejlődés/megváltás létmodellhez kapcsolódó külső forrásokat kiiktatja.

Ezek a lét-alapelvek a teremtés – Forrás Intelligencia – alappillérei. Arra hivatottak, hogy a Szuverén Egész normái szerinti valóságot hozzanak létre, és sietessék annak megjelenését abban a rezgésmezőben is, mely ennek idáig „ellenállt”. Olyan alapelvek ezek, melyek megteremtik az entitás forma nélküli, és formával rendelkező részei integrálásának lehetőségét. Hidak, melyeken keresztül az emberi eszköz – sértetlensége megőrzésével - átélheti a Szuverén Egész mindenség-észlelését.

Ahogy az emberi eszköz egyre érzékenyebb lesz a Forrás Intelligenciára, fokozatosan közelít ezekhez az élet-elvekhez, melyek szimbólikusan fejezik ki az elsődleges teremtés építő-irányelveit. Sokféle módja lehet, mely előidézi ezt az átalakulási élményt, és megszabadítja az entitást a tér/idő, és a külső körülmények befolyásától. Ahogy a mód sokféle lehet, ezeknek célja viszont nagyon szűk határok között van meghatározva, konkrétan akként a célként, melynek során az emberi eszköz az integráció azon állapotába kerül, melyben fokozatosan ráhangolódik a Szuverén Egész állapotára.

Három meghatározott lét-alapelv van, mely felgyorsítja az átalakulási folyamatot, és segít ráhangolni az emberi eszközt a Szuverén Egész valóságára. Ezek:

- 1) Kapcsolat az Univerzummal hála/elismerés révén
- 2) Az Első Forrás mindenben való jelenlétének felismerése
- 3) Az élet gondozása/táplálása

Ha egy személy alkalmazza ezeket az elveket, meglátja életének mélyebb összefüggéseit a véletlenszerűnek tartott események mögött – úgy egyetemes, mint személyes szinten.

Kapcsolat az univerzummal hála/elismerés révén.

Ez az az alapelv, mely szerint a mindenség egy kollektív intelligencia, melyet megszemélyesítve, egy egyedülálló univerzális entitásnak tekinthetünk. Ezt a logikát követve, az egész kozmoszban csak két entitás létezik: az egyedi, és az univerzális entitás. Ahogy az egyén befolyásolható, és állandóan változik, hogy új információkat fogadjon, úgy az Univerzális Entitás is, mely potenciális energiák és tapasztalatok élő és dinamikus váza, mely összefüggő és kiismerhető, mint egy barát magatartása és egyénisége.

Az Univerzális Entitás visszahat az egyénre, ill. annak kifejeződéseire és észlelésére. Olyan, mint egy összetett személyiség, melyet átítat a Forrás Intelligencia, és úgy reagál az egyénre, ahogy a víztócsa tükrözi vissza a rávetülő képet. Mindenki az emberi eszköz legbelsejében egy szuverén entitás, mely át tudja változtatni az emberi eszközt Szuverén Egésszé. Ez az átalakulás azonban annak a függvénye, hogy az egyén a Szuverén Egész képét akarja-e az Univerzális Entitás „tükrére” vetíteni, vagy egy másfajta arcra, mely eredetijének csak torzképe.

Ennél az alapelnél arról van szó, hogy az egyedi entitás az Univerzális Entitás elismerő értékelésével tudatosan alakítja saját egyéniségét. Más szavakkal, együttműködik az Univerzális Entitással az egyén valóságának alakításában. A valóság a teremtés belső folyamata, mely minden külső feltételtől és hatástól mentes, ha az egyén egy szuverén képűt vetít az Univerzális Entitás tükrére.

Ez egy segítő cserefolyamat az egyén és az Univerzális Entitás között, és ez akkor a leghatásosabb, ha átérezzük, hogy ez az energiacsere milyen tökéletes és személyre szabott az élet minden pillanatában. Ha az egyén felfogja (vagy legalábbis érdekelve van abban, hogy felfogja), hogy az Univ. Ent. milyen tökéletesen támogatja az egyén szuverén valóságát, egy erős és természetes érzés alakul ki, mely az egyéntől az Univ. Ent. felé áramlik. A hálának ez az a kútforrása, mely megnyitja az Univ.Ent.-tól eredő csatornákat, és megalapozza a feltételeket ahhoz, hogy az emberi eszköz átalakulhasson Szuverén Egésszé.

Alapvetően a hála az, - mely átalakul annak méltánylásává, ahogy az Univ. Ent. és az egyén kapcsolata működik – mely ráébreszti az emberi eszközt a szuverén entitáshoz fűződő kapcsolatára, és Szuverén Egésszé történő átalakulására. Az egyén és az Univ. Ent.-nak ezt a viszonyát táplálni és fenntartani kell, mivel ez határozza meg – jobban, mint bármi – hogy mennyire fogékony az egyén az élet megannyi formájára, és megnyilvánulására.

Mikor az egyén elfogadja valóságának változásait, nagyobb harmóniában él. Az élet ekkor egy energiacserevé válik az egyén és az Univ. Ent. között, ítéletalkotás és félelem nélkül. Ez a feltétel nélküli szeretet mögöttes tartalma: úgy fogni fel az életet minden formájában, mint egy egyedülálló, egyesített intelligenciát, mely tökéletesen visszatükrözi az emberi eszköz rávetített képét.

Ezért van az, hogy ha az emberi eszköz hálaérzést vetít az Univ. Ent. felé – függetlenül a körülményektől és feltételektől – az élet fokozatosan alkalmasabb lesz a Forrás Kód aktiválására, és a szintézis modellben való létezésre. A hála érzése a méltánylás értelmi műveletével párosulva egy láthatatlan üzenetet sugároz minden irányban és időben. Ebben az összefüggésben az Univ. Ent. iránt érzett hála az a minden forma mögött végighúzódó motívum, melyre az emberi eszköz törekszik.

Minden lélegzetvétel, minden szó, minden érintés, gondolat e köré a hálaérzet köré összpontosul. A hála, hogy az egyén önálló, és az az Univ. Ent. teszi ezt lehetővé, mely az értelem összes formáján és megnyilvánulásán keresztül jelenik meg azzal az egyedüli szándékkal, hogy ideális feltételeket teremtsen a Forrás Kód aktiválásához, és segítse az emberi eszköz és az entitás Szuverén Egészség alakulását.

Az idő az egyedüli összetevő, mely összezavarja az egyébként tiszta kapcsolatot az egyén és az Univ. Ent. között. Az idő elkeseredést, reménytelenséget, és elhagyatottságot idéz elő. Mindazonáltal, ezek az érzéshullámok azok, melyek gyakran aktiválják az entitás Forrás Kódját, és egy közvetlenebb, harmónikusabb kapcsolatot alapoznak meg az Univ. Ent.-al. Az idő révén a tapasztalatok elkülönültségét, és a valóság látszólagos szakaszosságát éljük át, melyek viszont kérdéssé teszik szemünkben az Univ. Ent. működési rendszerének igazságosságát, és mindent átható célját. Ennek eredményeképpen támad az a félelem, hogy az univerzum nem annyira „tükrös”, mint inkább egy eléggé kaotikus, széleséyes energiarendszer.

Mikor az emberi eszköz a Szuverén Egész hullámhosszán, mint fejlődő valóság éli az életét, ezt a harmónia természetes állapotában teszi. Ez nem jelenti szükségszerűen, hogy az emberi eszköz nélkülöz minden gondot és problémát, inkább az életben megnyilvánuló szerves, univerzális cél felismerését. Másképpen szólva, a természetes harmóniában a Szuverén Egésszel való összehangoltság arányában érzed az életélményeidet, és ezeknek az élményeknek a sokdimenziós világegyetemnek ebből a rétegéből kell származniuk, hogy tartós örömet és belső békét teremtsenek.

A hálaérzet a szeretet alapvető alkotórésze, mely révén az emberi eszköz felismerheti az Univ. Ent. mibenlétét, azaz inkább a valóság kiterjesztésének, mint a végzet szeszélyes megnyilvánulásának, és egy elkülönült, mechanikus univerzum kiszámítható reakciójaként foghatja fel. A kapcsolat az Univ. Ent.-al a hálán keresztül olyan élettéményeket indukál, melyek átalakító erővel bírnak. Olyan élettéményeket, melyek arra hivatottak, hogy felfedjék az élet legmélyebb értelmét és alakító célját.

A Forrás felismerése mindenben

Ez az az alapelv, mely szerint az Első Forrás mindenben jelen van az energiák megjelenési formái révén. Minden át van szőve vele, mint ahogy a mozaikdarab is kapcsolatban van az összes többivel a falon keresztül, melyre ráragasztották. Tehát nem a kialakított kép, hanem a fal egyesíti a darabokat. Hasonlóan, az Első Forrás annyira különféle, egymással láthatólag nem egyező ábrákat fest, hogy az egység szinte észrevehetetlen. Nem a külső kép tehát az, mely egyesít, hanem az energia belső ereje, melyen a különböző külső darabok rétegei elhelyezkednek.

A Mindenségben ez az ősz-energia az összes rezgés-mezőben meglévő élet kollektív tárháza. Nem számít, hogy ez az egyesítő energia mennyire torzult, vagy eltérített; a Forrás megtalálható benne. Ez az energia egyesülésének érzékelését jelenti, még ha azok külső megnyilvánulásai összefüggésteleneknek, torzultaknak, kaotikusnak, vagy ötletszerűeknek tűnnek is.

Ha az összes életformát, mint az Első Forrás egy szikrájának megtestesülését szemléli, a minden életet összekötő „egyenlőség”-rezgés érzékelhetővé válik az emberi eszköz számára. Az élet eredendően a Forrás Műhelyből ered, és mint egyedi energia-frekvencia ölt testet. Az élet minden formájában ugyanabban a tiszta, időtlen állapotában vibrál. Ez minden életben közös. Ez az egyenlőségnek az a rezgése, mely a különbözőségben egyesülő összes életformában megtalálható a létezés eredetéig bezárólag, melyet Első Forrásnak nevezünk. Ha az egyén minden életet egyenlőnek tud tekinteni, akkor az Első Forrást látja mindőjükben.

Ez egy elvont szemléletnek tűnhet, de az Első Forrás külső és belső megjelenésének folyamatos keresése által átültethető a mindennapokba. Egy nagyon valós értelemben az egyén minden érzékével figyeli a Forrás Intelligencia működését abban a vonatkozásban, hogy minden a megfelelő helyen megfelelően működik, és megfelel annak a célnak, hogy kifejezze az élet teljességét a jelen minden pillanatában. E szemlélet szerint minden élet optimális módon nyilvánul meg, a körülményektől és feltételektől függetlenül. Annak felismerése ez, hogy az élet tökéletes, mert a tökéletességből ered, és érdektelen, hogy mennyire eltérő for-

mákban jelenik is meg, a Forrás Műhely megnyilvánulása.

A Terra-Földön tapasztalható nyilvánvaló zűrzavar és rombolás fényében ez egy naivnak tűnő megállapítás lehet. Hogy lehet az élet – minden formájában és megjelenésében – tökéletes vagy optimális? Ez az élet nagy ellentmondása, és az emberi eszköz értelmi, vagy érzelmi képességeivel ez nem oldható fel. Ez csak az entitás szintjén érthető meg, mely időtlen, határtalan, halhatatlan és szuverén. Az ellentmondások abból fakadnak, hogy az emberi lét, céljában, és jelen fejlettségi fokán túlságosan korlátozott ahhoz, hogy felfoghassa a teljességet, és azt, hogyan illeszkednek a mozaik részei egy tökéletes egységbe.

A tér és idő dimenziói, ill. az anyag és energia alkotóelemei meghatározzák az emberi létet. A hierarchia manipulatív és információ-visszatartó módszerei miatt ez a lét a túlélési ösztönön, és alkalmatlan viselkedési mintákon alapul. Az élet tökéletes, mindig táguló, egy határtalan intelligencia megnyilvánításában. Ez az alapvető célja az élet különböző formáinak, és ez az Első Forrás jelenléte – egyenlőség-rezgésként nyilvánítva meg magát – mely mindenben felfedezhető. Az emberi eszköz számára rendelkezésre álló érzékek olyan tartományban működnek, amelyek ennek a Forrás-rezgésnek csak a halvány visszhangját engedik át. Az igazi frekvenciát csak a mindent átítató egyenlőség határozott és irányított szemlélésével, és a felszín alatt megbúvó lényeg felismerésére való képességgel lehet megérteni.

Ezek olyan új érzékelő-rendszert igényelnek, melyek túlterjednek a jelenleg uralkodó öt érzékszerven. Ezek az új képességek a Forrás Kód aktiválásának külső megnyilvánulásai, és az átalakulási folyamat első lépéseit jelentik. Ezzel az új észlelő-képességgel az emberi eszköz nem csupán az Első Forrás jelenlétét, de a minden életben ott lévő időtlen esszenciát tudja majd érzékelni, mely egyedi és különleges módon különül el az Első Forrástól.

Ha sikerül megsejtenünk az emberi eszközben megbúvó entitást, ez a legjobb módszer arra, hogy tartósítsuk érzékenységünket a Forrás rezgésére. Így válhat képessé az egyén, hogy mindenben a Forrást lássa. Nem csak arról van szó, hogy a Forrás az energia minden egyedi megnyilvánulásában ott van, hanem az élet teljességéről is. Tehát minden megnyilvánulásban a Forrást kell észrevenni, egyrészt, ugyanúgy, mint az élet teljességét, másrészt.

Az élet gondozása/táplálása

Az élet egy egyén szuverén valósága. Szubjektív, és befolyásolható. Az élet a tapasztalatok összessége, mely átvonul az egyén látómezején, a most dimenziójában. Az élet soha nem szűnik meg. Az élet örök, de nem az örök körforgás el-

vont értelmében, hanem úgy, hogy állandóan terjeszkedik, hogy a mindenség minden rezgésszintjén megjeleníthesse a Forrás Intelligenciát.

Az élet táplálása azt jelenti, hogy az egyén összhangban van a minden életben jelen lévő intelligencia kiterjedésével. Ez a minden energia-formában meglévő legmagasabb motívum felismerése, és segítése abban, hogy ez az energia megtalálja legvégső kifejezési formáját. Ez ítéletalkotás, elemzés, vagy eredmény-célzatosság nélkül történik. Egyszerűen csak táplálja a minden megnyilvánulásból áradó energiát, támogatva életmegnyilvánulásait.

Ez eltér attól a szokásos felfogástól, hogy ez a támogatás csak akkor adható, ha az energia összhangban van a személyes akarattal. Ha az egyén úgy tudja szemlélni az életet, mint a terjeszkedő intelligencia alakjában áramló energiát, észreveszi, hogy az élet az Első Forrás kivetülése. Ebben az összefüggésben nincs olyan energia, mely rossz irányultságú, vagy értelmetlen a támogatásra és fenntartásra. Jóllehet ennek ellent mond a Terra-Földön létező káros energiák ténye, még az „ördögi” szándékkal terhelt energiák is olyanok, melyek egy magasabb megnyilvánulási formát keresnek.

Az energia minden formája megkaphatja a segítséget legmagasabb kifejeződéséhez, és ennek az alapelvnek ez a lényege. Megkívánja annak a képességét, hogy érzékeljük az élet-energia elsődleges célját és végső formáját, ahogy áthalad az egyén szuverén valóságán (életén). Az energia az élet egy eleme, mely olyan finoman van beleszőve a formába, hogy egy vele. Az energia egy motívum. Olyan intelligens, hogy az elme képtelen felfogni. Jóllehet ez olyan erő, mely a végső formáját gyakran nem felismerő emberi akarat által befolyásolt, az energia mindig a fejlődés és terjeszkedés motívumával szövi át az életet.

Az élet-energia mindig a születés állapotában van. Természetes állapotában sohasem nyugvó, vagy visszafejlődő. Az emberi eszköz nagyon alkalmas táplálni az energiának ezt a természetes tágulását, hogy a tapasztalat és forma új csatornáit hozza létre. Valójában az emberi eszköz elsődleges célja kiterjeszteni azt az életenergiát, mely a fizikai lét határain belül körülveszi szuverén valóságát, és a kifejeződés olyan új szintjévé alakítja, mely hívebben visszatükrözi a Szuverén Egész megjelenését.

Sokféle módja van az élet táplálásának. Bizonyos értelemben minden entitás Forrás Kódjában szerepel az energia számtalan módon történő átalakításának programja. Az emberi eszköz segítségével az entitás képes energiát gyűjteni és tárolni, és azt másfajta célra felhasználni. Az energia-átalakulás történhet személyes, vagy univerzális szinten. Más szavakkal, az egyén szuverén valóságában (életében) az energia átalakításának célja lehet a személyes jólét előmozdítása, vagy ráhangolódás az egyetemes jóakaratra és boldogulás szándékára.

A legjobb módszerek egyike az energia átalakítására az egyén hitrendszere révén lehetséges. Minden hitet egy energia-rendszer hoz létre. Ezeken a rendszereken belül vannak áramlatok, melyek befolyásolják az életélményeket. Az emberi eszköz tudatosan vagy tudattalanul ismeri ezeket az áramlatokat, és ezek segítségével olyan tapasztalatokat alakít ki, melyek az igazi hitrendszerét jelentik meg.

Olyan hiteket ápolva, melyek kiterjesztik és átalakítják az energiát, az emberi eszköz alkalmazni tudja azokat az energia-rendszereket, melyek erősítik az élet minden formáját. Ha a hitet a létezés kívánatos módjának definiáljuk, az energia-rendszer a jelenben hat – nem valamikor a jövőben. Most. Az energia-rendszer elválaszthatatlanná válik az emberi eszköztől, és egybefonódik szellemével, mint egy fényfonat. A hit tisztasága alapvető a hit alapját képező energia-rendszer működése szempontjából, és hogy az életet életető funkciója minden területen megnyilvánuljon.

Tehát még egyszer, az élet táplálása rendkívül fontos úgy a személyes, mint az univerzális valóság szempontjából a Mindenségben, mely tartalmazza az összes rezgésmezőket, melyek úgy kapcsolódnak egymáshoz, mint egy végtelenül táguló szövetek szálai. Így, ahogy a személy ráébred arra a teremtő hatalmára, mellyel átalakítja és megnöveli a finoman segítő energiákat, a Forrás Műhely közvetítőjévé, és a létezés „szintézis”-modelljének építőmesterévé válik.

Ezeknek az alapelveknek a folyamatos alkalmazásával a Forrás Intelligencia fokozatosan az entitás, az entitás pedig az emberi eszköz meghatározó részévé válik. Így a személy lényege átalakul, és ezt az átalakulást követően a Szuverén Egész egyesíti az emberi eszközt az entitással, az entitást pedig a Forrás Intelligenciával. Ez az egyesülés és azonosság-váltás az a kifejezett cél, mely eléréseért a Szuverén Egész lét-alapelveit kifejezésre kell juttatni. Ha ez bármi más érdekében történik, ezek az alapelvek félreértését jelentik, mely eredményeként azok katalitikus hatalma megnyilvánulatlan marad.

A Szuverén Egész szemlélete az, hogy minden élet a legteljesebben megnyilvánult tiszta szeretet, és ebből következően örökké létezik. Ez lesz az az alaphit, melyből az összes többi származik, és azok kiterjesztésével a személy, hitrendszerével támogatja az alapvető célokat; táplálni, megfigyelni és méltányolni a Mindenséget, mint a bölcsőt, melyből minden élet ered és fejlődik.

Ezek az élet-elvek csupán szavakban kifejezett szimbólumok, melyek képesek lehetnek a belül megbúvó fényparázs fellobbantására. Nincs külön technikája vagy rituáléja, melyekkel ezeket az elveket aktiválni lehetne. Ezek csupán irányelvek. Valójában ezek irányultságok, melyek alakítják az élményeket, és ki-

tágítják a tudatot. Nem oldják meg azonnal a problémákat. Erősíthetik az arra irányuló személyes szándékot és akaratot, hogy tisztábban megérthessük életünket. Átalakító erejük kizárólag az alkalmazásukra irányuló szándék révén nyilvánul meg.

Ha igaz szándékkal, megfelelően használjuk, ezekben az alapelvekben megvannak az eszközök, melyek meggyorsítják a Szuverén Egész kifejlődését, érzékelik látásmódját, és azt a képességét, mellyel új valóságokat teremt, és olyan „leckékké” alakítják őket, melyek szabaddá teszik, és kiterjesztik a tudatosságot. Ez az alapelvek legfőbb célja, és a legfőbb ok, hogy megismerjük őket.